

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4115/2022
28.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ из Враћа, кога заступа пуномоћник Владо Вуковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва доо „АМ-Комерц“ Враће, кога заступа пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 212/21 од 08.11.2021. године, у седници већа одржаној 28.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 212/21 од 08.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 212/21 од 08.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П 1383/19 од 12.11.2020. године, ставом првим и другим изреке одбијен је приговор о апсолутној ненадлежности суда и обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 1.100,00 динара, са законском затезном каматом од 08.07.2017. године до исплате, на име дуга по основу неплаћених посебних паркинг карата. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 26.300,00 динара на име трошкова парничног поступка, с тим што ће на износ трошкова заступања од 22.500,00 динара платити законску затезну камату почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 212/21 од 08.11.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П 1383/19 од 12.11.2020. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе (члан 404. став 1).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга на име неплаћених паркинг услуга, а тужбени захтев је усвојен са образложењем је реч о спору ради накнаде услуга јавног паркиралиште за који је надлежан суд, те да након истека рока за прво паркирање тужени није узвршио уплату паркирања за наредни сат, због чега је у обавези да плати тужиоцу дуговани износ. Образложење побијане пресуда за одлуку о одбијању приговора апсолутне ненадлежности суда и усвајању тужбеног захтева не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, док тужени није приложио одговарајуће судске одлуке којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу за новим ни уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе са чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2018. године, а вредност предмета спора износи 1.100,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић